

Školske novine učenika Tehničko-poljoprivredne škole u Sjenici

SCHOOLER

Uživanje u školi i druženju!

Broj 1 • decembar 2013.



Kako provesti zimski raspust?

TEMA BROJA

Čitajte
u ovom broju

Kako najbolje učiti?

str. 5 >>

Avantura koju možete
priuštiti sebi bez imalo
ulaganja

str. 14 >>

Predstavljamo smer
budućnosti!

str. 10 >>

INTERVJU SA NAŠIM OLIMPIJCEM

Dženis Avdić, učenik IV1



Kontakt



Sve predloge, sugestije
i kritike šalјite na:

schooliranje@gmail.com

GLAVNI UREDNIK

Elzana Crnovršanin

ZAMENIK GLAVNOG UREDNIKA:

Selda Selmanović

UREDNICI

Alen Tahirović

Alida Crnovršanin

Almir Tahirović

Alma Zekić

Almin Kalender

Amina Begović

Armin Fijuljanin

Denis Rastić

Dinel Hamidović

Emina Kučević

Erol Kuburović

Irma Garibović

Rahela Tasumović

Sead Baždar

Sejdefa Deljević

Tehničko-poljoprivredna škola
Sjenica

ul. Save Kovačevića 15
36310 Sjenica

Poštovani čitaoci,

Pred vama je prvi broj Schooliranja, školskog časopisa učenika Tehničko-poljoprivredne škole u Sjenici, čiji je glavni cilj da rečima i slikom pruži samo najbolje, a osnovna misija promocija mladalačke kreativnosti, znanja i nadahnuća.

Dobro došli u naš čarobni svet. Pripremite se za virtuelno putovanje kroz tople zidine naše škole, za upoznavanje sa smerovima koje naša škola nudi, za prijateljske razgovore sa mladim talentima ali i za riznicu učenčkih plemenitih reči, neiscrpnog znanja, kreativnog razmišljanja, stihova i humora.

Ideja časopisa je da na prvom mestu afirmiše i profiliše svoje učenike u smeru svesnog i odgovornog mladog čoveka, a potom da osnaži i razvije njihovu radoznalost, kreativnost i veštinu zapažanja događaja koji ih okružuju.

Svojim čistim srcem, kreativnošću i željom za novim saznanjima, uz druženje, odgovoran rad i mladalački osmeh, radeći na ovom časopisu, osim što stiču nova znanja, učenici uče kako oplemeniti svoje srce, kako rušiti sve predrasude, kako pružiti ruku prijateljstva i povezati se sa svima, bez obzira na pol, rasu, nacionalnost ili veru.

Naš rad je rad bez stega, zrela igra koja nema granica.

Međutim, prvi broj je samo početni korak ka napretku, pa dok koračamo po ovom novom drumu pozivamo i tebe, dragi naš čitaocu, sadašnji ili budući učenice naše škole. Pridruži nam se. Afirmiši se i ti- skulirajući. Obogati naš rad svojim poletom, toplom rečju, mislima i porukama koje tvoja generacija u sebi nosi.

Vrata naše škole i prazan list časopisa čekaju na tebe, na tvoju ideju, tvoju reč, tvoj pečat.

Afirmiši se i *schooliraj* sa nama.

Elzana Crnovršanin,
master filolog srpskog jezika i književnosti

Pridruži nam se

Ako si učenik Tehničko-poljoprivredne škole u Sjenici i želiš da ispoljiš svoju kreativnost na pozitivan način, možeš postati deo našeg tima i učiniti da se tvoj glas čuje.

Prijavi se u pedagošku službu ili nam piši na imejl adresu:
schooliranje@gmail.com

Zadatak:
Pročitati
"Na Drini ćuprija"



"Samo zamisli da je svaka rečenica
fejsbuk status neke poznate
osobe koja se zove Ivo Andrić."

Reč direktora



Poštovani,

Velika je čast i privilegija biti na čelu škole koja postoji još od davne 1922. godine. Za poštovanje je i činjenica da je kroz *Tehničko-poljoprivrednu školu* prošlo na hiljade đaka koji su vredni i uspešni članovi ovog društva, a i danas našim hodnjicima koračaju oni na koje ćemo zasigurno, kroz nekoliko godina biti ponosni.

Tehničko-poljoprivredna škola u Sjenici spada u red onih škola koje su se razvijale kroz duži vremenski period i u više etapa. Najpre je to bila srednja škola „29. novembar“ a potom je 1989. godine škola dobila naziv „Tehnička škola“. Danas, od 1. septembra 2013. godine, naša škola nosi naziv „Tehničko-poljoprivredna škola“.

Tehničko-poljoprivredna škola je škola sa različitim obrazovnim profilima, koja nudi sticanje kvalitetnog znanja kroz nastavne i vannastavne aktivnosti. To je škola u kojoj se pita i analizira, misli i stvara i u kojoj se razvijaju individualne i kolektivne sposobnosti.

U njoj, generacije učenika se smenjuju, a vredan nastavnički kolektiv ih dočekuje i nakon mnogo truda, pažnje i ljubavi ih ispraća. Vodeći se činjenicom da je đачko doba najlepše u životu svakog čoveka, složni kolektiv čini sve da učenici sa takvim znanjem odu iz škole. Zajedno ih učimo da im znanje ne bude cilj, već sredstvo za postizanje željenih ciljeva.

Osnivanjem školskog časopisa pravimo samo još jedan korak na putu ka uspehu. U nadi da će odziv učenika koji će raditi na časopisu biti na zavidnom nivou, i da će svojim predanim radom opravdati naše poverenje, težimo da pružimo priliku svim svojim učenicima da iskažu znanja i svoje skrivene talente koje tokom školovanja i proteka njihovih mladih godina stiču. Cilj nam je, osim da podstičemo svoje učenike da oslobode svoje misli i na pravi način pokažu svoje znanje, i uključivanje roditelja u sve segmente rada škole. Takođe, jednim ovako kreativnim načinom želimo da sadašnje osnovce, a buduće srednjoškolce uputimo na rad škole, postignuća njenih učenika i sve ono što mnogobrojni smerovi naše škole nude, te da im olakšamo odabir njihovog životnog poziva.

Dragi učenici, uvažene kolege, poštovani roditelji, pred vama je prvi broj časopisa, u čijem će sadržaju, verujemo, svako od vas pronaći ono što će ga zainteresovati i što će mu koristiti.

Izudin Metović,
direktor *Tehničko-poljoprivredne škole* u Sjenici

U ovom broju...



4 Bežanje s časova

5 Kako najbolje učiti?

6-7 Kako provesti zimski raspust?

8 Nesrećno zaljubljeni

9 Poslaću ti zahtev za prijateljstvo

10 Intervju sa Dženisom Avdićem

11 My drawings

12 Ruka prijateljstva

13 Predstavljamo

14 Iz mog dnevnika

15 Za volanom

16 Smešna strana škole

Uživajte...

priredila:
Irma Garibović, III 1

IZ MOG UGLA: Bežanje s časova



„Učenici beže samo da bi odložili neminovnu agoniju kontrolnog zadatka, ispitivanja ili dobijanja loše ocene...”

Svakodnevno čujemo nešto što ponavlja svako od nas. Dosta reči nas povezuje, većina nas isto razmišlja! A o jednom mislimo baš svi:

HAJDE DA POBEGNEMO SA ČASA!

Kontrolni, umor, internet – to su tri glavna razloga zbog kojih učenici izostaju sa nastave. U toku protekle godine, podaci o broju učenika, kao i broju njihovih opravdanih i neopravdanih izostanaka izgledaju ovako:

Podaci za školsku 2012/13:

Srednje škole:

učenika: 59.686;

opravdanih izostanaka: 5.671.974;

neopravdanih izostanaka: 560.804;

vaspitih mera: 9.151;

vaspitno-disciplinskih mera: 4.225.

Složićete se, učenici doista mnogo izostaju sa nastave. Međutim, do tog izbegavanja nastave i „bežanja sa časa” ne dolazi kod svih profesora, već samo kod onih za koje đaci misle da ih „mrže”. To ponekad zaista tako izgleda. Opak, samo jedan oštar pogled profesora upućen učeniku koji nije učio tog časa, dovoljan je da učenik pomisli da ga profesor mrzi. Realno, to nije tako.

Učenici beže samo da bi odložili neminovnu agoniju kontrolnog zadatka, ispitivanja ili dobijanja loše ocene (najčešće jedinice). Uglavnom izostanu sa časa, jer znaju šta sledi ako nespremni prisustvuju času.

Većina učenika se rukovodi principom: Bolje neopravdani neko keč, mada, na kraju najčešće dobiju i jedno i drugo. „Bežanje sa časova se isplati, možda i dobijemo nešto time” – tako misle

pojedini, nesvesni da uvek treba razmisliti pre nego bilo šta uraditi, nesvesni da šta god da učinimo moramo za to snositi posledice.

Obaveze koje učenici moraju da obave, pojedinci nikada ne završe na vreme, pa misle da će im tih propuštenih 45 minuta u nečemu pomoći, da će izbeći ispitivanje, dobiti na vremenu. Možda je upravo to vreme glavni krivac svakog odsustva sa nastave (vremena je sve manje, nikada ga nema dovoljno), učenici ne stižu sve da nauče, da se uhvate u koštac sa svim zadacima i obavezama, ali jednom je neko rekao:

„Sve se može, kad se hoće”.

I da, zaista je tako. Potrebna je samo želja, volja, malo truda i uspeh je zagarantovan.

Uvek sam na strani svojih prijatelja, svojih vršnjaka, svih učenika. Ali treba razumeti i profesore. Treba shvatiti da nam škola može doneti samo dobro. Svaka kritika koju dobijemo je za naše dobro, svaka nova informacija koju upijemo je nešto od čega ćemo doista imati koristi, svaki savet koji primimo pomoći će nam da sigurnije koračamo ka budućnosti. Iz škole ćemo izaći stariji, zreliji, iskusniji, pametniji. Što je najbitnije, izaći ćemo iz sa ciljem. Ciljem koji moramo sebi zacrtati u mladosti, u danima „đakovanja”, a koji ćemo, verujući u sebe i nadograđujući svoje znanje stečeno u školi, ostvariti u budućnosti.

Zato, iskoristite ono što nam se pruža: bezgraničnu pomoć u svemu, korisne informacije i plemenite savete. Naši dragi profesori su uvek tu, pa na kraju, kad malo bolje razmislim, onaj oštar pogled koju sam spomenula na početku nije za naše gore. Nasuprot, za nas i naše bolje sutra je. Profesori samo žele da iskoristimo ono što nam se pruža. Oni veruju u nas i znaju da mi to možemo!

Kako najbolje učiti?

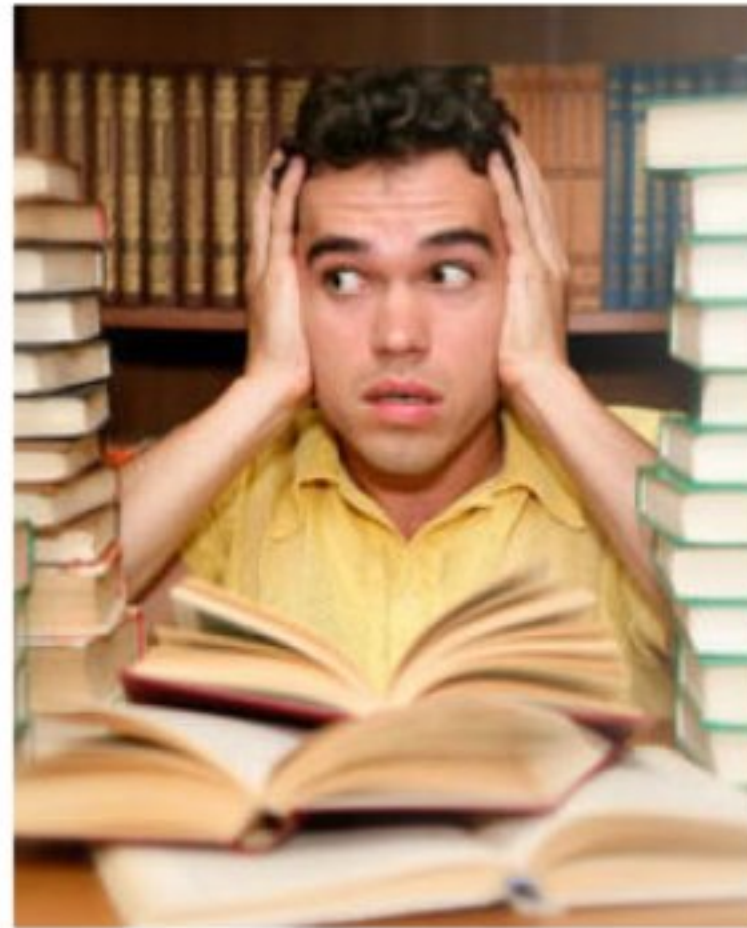
priredila: Amina Begović, III3

Šta je neophodno?

Za uspešno učenje potreban je odgovarajući prostor. Za to je dovoljan jedan kutak u tvom domu gde ti niko ne smeta. Potreban je radni sto i udobna stolica. Pred tobom ne bi trebalo da bude ničega što bi moglo da te ometa, kao što su slike, poster i sl.

Kad je najbolje vreme za učenje?

Bilo koje doba dana, kada se osećaš odmorno, dobro je za učenje. Svako ima različito doba dana kada najbolje uči. Kad odrediš koje doba dana tebi najviše odgovara, najbolje je da učiš u to vreme. Nemoj učiti kad si gladan ili žedan, da to ne bi prekidalo tvoje učenje.



Kako učiti?

Najbolje je da učiš tako što ćeš kod kuće ponavljati gradivo koje ste taj dan učili u školi. Ako budeš tako radio svaki dan, nećeš se morati posebno spremati za kontrolne i učiti odjednom puno gradiva, već ćeš trebati da ponoviš ono što si već naučio.

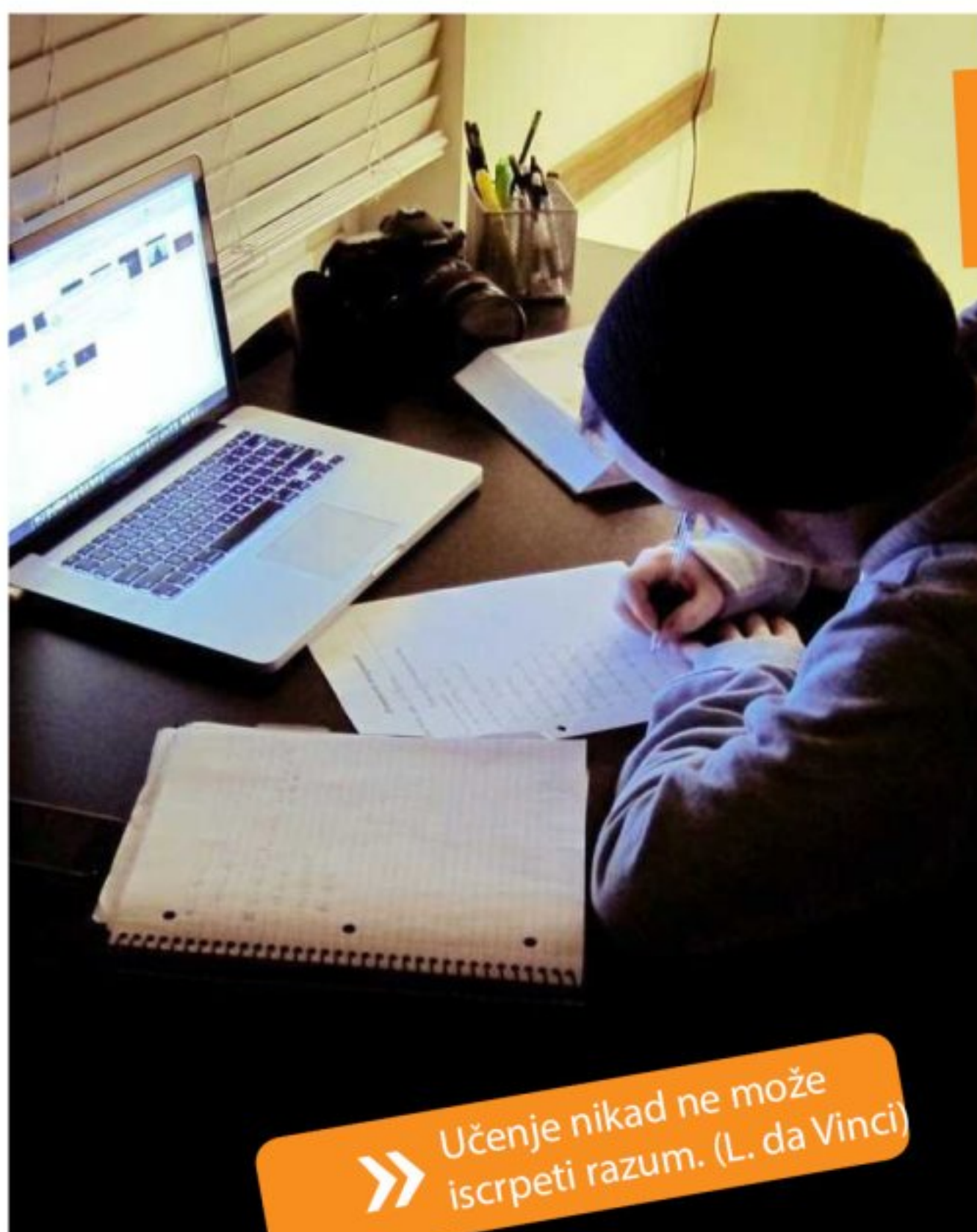
Ako je gradivo koje trebaš naučiti obimno, samo ga подели na manje celine. Uči celinu po celinu, a na kraju ponovi sve zajedno. Za učenje je najvažnije razumevanje jer ono što razumemo lakše pamtimo. To znači - ZABORAVI učenje NAPAMET! Učenje napamet zahteva više napora, a ono što si naučio brže ćeš zaboraviti.

Učiti se ne može bez ponavljanja. Iako ti se čini da znaš gradivo nakon samo jednog čitanja, ako ne ponavljaš, sutra ćeš se u školi malo toga sećati. Zato ponovi gradivo više puta, pa čak i više nego što misliš da treba, jer ćeš ga tako zapamtiti na duže vreme. Tako ćeš biti sigurniji u svoje znanje i manje ćeš se bojati ispitivanja. Gradivo koje trebaš naučiti najpre pročitaj.

Ako ti je nešto nerazumljivo pročitaj ponovo ili pitaj nekoga da ti pojasni (roditelje, nastavnike, prijatelje...).



Nakon čitanja svakog pasusa odredi šta je najvažnije, pa to podcrtaj (flomasterom u boji ili olovkom) ili od toga napravi beleške. Tako ćeš bolje upamtiti, a i olakšaće ti se ponavljanje jer nećeš morati ponovo čitati ceo tekst.



Najbolje je da učiš tako što ćeš kod kuće ponavljati gradivo koje ste taj dan učili u školi....

Ono što učiš pokušaj na neki način povežeš s nečim što si naučio od pre, jer ćeš tako lakše upamtiti novo gradivo.

Kada naučiš gradivo možeš ga ponavljati u paru sa prijateljem, a jedan drugoga možete i ispitivati kako bi proverili koliko ste naučili.

Ako ti dok učiš misli "odlutaču" i uhvatiš se da razmišljaš o nečemu što nije ni u kakvoj vezi sa onim što učiš, pusti misao da prođe i samo se vrati svom učenju. Koncentriši se. Kad se umoriš napravi pauzu 5-10 minuta, malo se protegni, prošetaj, pa nastavi.

Puno je bolje da učiš nešto jer to želiš, nego da učiš samo zbog dobre ocene ili da bi udovoljio roditeljima. Iako ti gradivo može izgledati dosadno ili nebitno, pokušaj u onome što učiš pronaći nešto što te zanima.

Odredi svoje vreme koje ćeš provesti u učenju (koliko će ti trebati da naučiš i ponoviš) i kad završiš učiti - nagradi se (na primer, čokoladom, izlaskom na igralište, gledanjem omiljene tv serije, igranje igre na kompjuteru i sl.).

» Učenje nikad ne može iscrpeti razum. (L. da Vinci)

Priredila: Alma Zekić, IV1



*Pitanje "Kako provesti raspust?" –
stalno mi je u glavi
Jer početak raspusta mora da se
slavi,
Za svaki novi i hladniji dan
Moram što bolje skovati plan.
Za doček nove, šta obući?
Trenutno to svaku devojkicu muči.
Jedva čekam i samo jedno znam
Ni jedan dan neće biti banalan.*
-Rahela Tasumović, III1



ZIMA U SJENICI

Kako provesti zimski RASPUST?

Izađite iz kuće. Zimski raspust je pravo vreme za zajedničke kreacije i druženje!

Šetajte

Nakon mnogobrojnih školskih obaveza, ustajanja rano ujutru i „škripca“ kada je vreme u pitanju, odahnite. Došlo je vreme vašeg dugo čekanog odmora. Isključite mobilni telefon, zaboravite na društvene mreže, nestanite iz virtuelnog sveta. Posvetite se sebi. Šetajte... Šetajte ulicama kojima dugo niste prošli, posetite svoj omiljeni deo grada, šetajte parkovima, oslobodite svoj um teških misli, dišite punim plućima i uživajte...

Družite se

Svakoga dana ona nam poželi dobro jutro. Podiže nam raspoloženje i održava pažnju. Naš je saveznik za vreme kratkih rokova i napornih obaveza. Prijatelj u samoći i lošem trenutku. Najbolja je u pravom društvu. Zimi nas greje, a leti hladi. Još uvek ne pogađate o čemu je reč? Kratka i jaka za ljubitelje pune arome, ili mlečna i slatka za one koji je doživljavaju kao desertni napitak. Pronođena u Arabiji, a danas sastavni deo svakodnevnog rituala širom planete. Naravno, kafa.

Pored kafe tu je i topla čokolada - idealni napitak u zimskim danima, da podigne raspoloženje. Izađite sa prijateljima, i uz ove tople napitke, provedite dan u druženju i zabavi. Razgovarajte, smejte se i zaboravite na sve. Opustite se i uživajte u nekom toplom ambijentu, lepom okruženju i prijatnom druženju sa onim do kojih vam je stalo.

Sankajte se dok pada snijeg

Sanke su još uvek popularno prevozno sredstvo kod pojedinih naroda. Eskimima je osnovno prevozno sredstvo koje

vuku psi, u Laponiji ih vuku irvasi, a u Rusiji se koriste sanke koje vuku konji. Što se vas drugari tiče, vreme je da izvučete najtopliju, nepropusnu odeću i uživajte u snežnim radostima, dok po vama padaju snežne pahulje. Sankajte se, grudvajte, bacajte u duboki sneg, fotografišite prirodu u svoj zimskoj lepoti... Nakon snežnih radosti, utopite se uz tople napitke - čaj, vruću čokoladu...

Planinarite i skijajte se

Ne morate se penjati na najviše planine sveta, dovoljno će biti da se popnete na najbližu planinu ili brdo, koje je pogodno za zimske avanture. Planinarenje je super stvar, posebno kada sa određenom ekipom odemo, pešačimo i penjemo se po planini. Naravno, za taj poduhvat potrebna vam je kvalitetna obuća i zimska sportska odeća (skijaška ili planinarska). Sigurno nećete zažaliti kada prošetate zaleđenom ili snegom prekrivenom šumom, proplancima i obroncima. Gotovo da nema savršenijeg zimskog dana.

„Skijanje se brzo uči, ko je blesav da sedi kući!“ Uzmite opremu i provedite dan na skijama. Sjenica raspolaže i sportskim terenima idealnim za zimske sportove, a posebno za alpske i nordijske sportove koji se nalaze na Radišića brdu, Babinjači i Jadovniku.

Napravite Sneška Belića

Jedan od najzabavnijih vidova razonode i šale tokom zimskih dana svakako jeste pravljenje Sneška Belića. Za ovo vam nije potreban novac, već jednostavno dobra volja, malo ludih ideja i efekat je zagarantovan.



Zimski raspust je pravo vreme za opuštanje i odmor. Promena ambijenta tokom odmora veoma je dobra za prikupljanje energije i „punjenje baterija“, ali i za kasnije kvalitetno obavljanje



školskih obaveza. Koliko god da ne volimo zimu zbog hladnoće, niskih temperatura, leda ili mraza, postoji neka magija koju jedino zima može da nam donese.

Kako se pravi super Sneško Belić?

Potrebno je: sneg koji nije mnogo suv, kapa, šal, grančice drveta, šargarepa, krupniji dugmići, malo uglja.

Sam odredi čime ćeš ulepšati Sneška Belića, ovo su samo predlozi. Ono što je neizostavno su dovoljno tople rukavice za tebe.

Da li je sneg dobar proveriti tako što ćeš napraviti grudvu veličine pesnice - ako je lako oblikuješ i ona se ne rasipa, možeš da nastaviš sa izradom. U zavisnosti od toga koliki želiš da Sneško bude, napravi grudvu koju ćeš valjati po snegu da je uvećaš. Zatim je dobro uglačaj rukavicama. Tako ćeš dobiti donji deo Sneška koji ćeš postaviti tamo gde želiš da skulptura ostane, jer kasnije nema pomeranja.

Napravi još jednu grudvu, samo za nekoliko centimetara užu u obimu. Kako bi jedna grudva stabilnije stajala na drugoj, poveži ih dodatnim snegom na mestu na kojem se dodiruju, ili ubodi štap (dršku metle, na primer) kroz obe grudve.

Treća, najmanja grudva će biti "glava" i postavi je na vrh. "Ruke" od grana zabodi na bočne strane druge grudve, a po sredini obe postavi dugmiće. "Oči" napravi od dva komada uglja približno iste veličine, "nos" od šargarepe, a usne od grančice ili manjih komada uglja.

I to je to, vaš zimski prijatelj iz detinjstva ponovo je tu.

Zimska moda

Kada nastupe hladni dani, oni obavezno uzmu svoj danak, pa nam se često desi da nam ponestane ideja kako da izgledamo moderno, a da nam pritom bude i toplo. Mnogi više vole zimsku odeću iz jednostavnog razloga, jer je treba više, pa to podrazumeva i više šopinga. Šalu na stan, morate priznati da slojevi odeće koju morate obući, i kombinacije koje možete isprobati, jednostavno imaju posebnu čar. Čupavi džemperi su na vrhu liste rešenja. Oduševiće vas kombinacija udobnog i modernog. Ovi nežni džemperi milovaće vašu kožu u hladnim danima i lako ćete ih kombinovati uz ostale komade garderobe.

Nema lepšeg osećaja od onoga kada se utoplamo odećom od glave do pete i prošetamo gradom. Zima ima neku svoju mistiku.

Šta raditi kod kuće tokom hladnih dana?

Čitajte

Sneg. Vejavica. Hladan vetar. Duge, hladne noći. Ne postoji savršeniji trenutak godine da se uušškamo ispred kamina, grejalice, radijatora, smederevca ili neke druge peći; ili se, jednostavno, ogrnemo toplim „čebićima“ i debelim jorganima, upalimo lampu i čitamo! Čitamo, čitamo, čitamo! Čitanje ne samo da greje srce i dušu, proširuje um i rasplamsava maštu, već podučava svemu što nas stvarnost nije podučila. A uz sve to, poput čarobnog štapića, čini da sve nevolje nestanu bar na neko vreme. Jer, kao što je rekao Charles de Secondat: „Ne znam nijedan problem koji sat vremena čitanja nije ublažilo“.

Evo nekih predloga:

1. Ekart Tol - *Nova Zemlja*
2. Robert Džordan (serijal) - *Točak vremena*
3. Den Braun – *Inferno*
4. Svetlana Velmar Janković – *Dorćol*
5. Arnaldur Indridasan – *Močvara*

Filmsko veče

Nema ničeg što je više umirujuće od kiše koja pada po prozorima ili zavijanja vetra prilikom snežne mećave, a vi ste uljuljani u svojem toplom domu. I šta ima bolje od gledanja omiljenog filma na TV-u po stoti puta ili pak nekog novog DVD-a?

Ukoliko ne možete odlučiti koji film pogledati, evo nekih predloga:

1. Kuća na jezeru (The Lake House)

Kuća na jezeru je ljubavna drama sa primesama naučne fantastike. Film je američke proizvodnje, snimljen 2006. godine, koji i dalje ne gubi na aktuelnosti. Radnja filma, kao što sam naziv upućuje, odvija se većinom u, i ispred kuće na jezeru.

Glavne uloge podelili su lekarka Kejt Forster, koju glumi Sandra Bulok i arhitekta Aleks Viler, koga glumi Kijanu Rivs. Ono što ovu ljubavnu priču čini ne baš tako jednostavnom, jeste vremenski jaz između Kejt i Aleks. Oboje su živeli u kući na jezeru, ali u različitim vremenskim periodima. Poštansko sanduče bilo je kanal razmene njihovih pisama. Da li su se ikada sreli? Pogledajte film i otkrijte!

2. Kako izgubiti dečka za deset dana (How to Lose a Guy in 10 Days)

Endi Anderson, koju igra Kejt Hadson, novinarka je, zaposlena u popularnom ženskom magazinu "Composure", u kojem uređuje rubriku "Kako da...". Endin naredni zadatak se pomalo razlikuje od prethodnih. Osim pisanog teksta, Endi treba i da proživi temu koja glasi "Kako izgubiti dečka za deset dana". Žrtva istraživanja mlade novinarke, igrom slučaja, biće Bendžamin Beri, koga glumi Metju Mekonahi, koji je marketinški menadžer, i uz to, pravi ženskaroš. Da bi dobio veliku kampanju, Bendžamin se sa šefom kladio da može da navede ženu da se zaljubi u njega za samo deset dana! Devojka na kojoj treba da oproba svoje umeće je upravo novinarka Endi. Čiji će zadatak biti izvršen do kraja? Izaberite omiljene filmove, pozovite prijatelje, kupite kokice i prepustite se užitku.

Dan pidžame i dokolice

Vikend je. Od kada ste se probudili, vreme je neprimamljivo za bilo kakav izlazak. Ostanite celi dan u pidžami i kućnom ogrtaču i uživajte čitajući knjigu, ispijajući kafu, čaj, kakao. Samo na brzinu spremite jelo od namirnica koje imate kod kuće. Kada padne mrak, opustite se u penušavoj kupki i ponovno obucite pidžamu. Nema veze što je oko vas nered, nema veze ako imate obaveza, koje ste odložili, i nema veze što jedete hranu koja deblja...

Pidžama dan je dan kada sebi možete priuštiti takav luksuz.

Jednako kao što je potrebno i zdravo vežbati, šetati, spavati i biti koristan član zajednice i odgovorno obavljati posao koji voliš, potrebno je i zdravo imati prazan hod, vreme ni za šta, biti dokon i rasterećen. Zdravi smo onoliko koliko umemo da se opustimo, da zatvorimo vrata svakom moranju i svrhovitom činjenju i da umesto pomaganja, čišćenja i moranja, kad već nemamo šta da radimo, ne radimo ništa.

Pripremajte se za obaveze

Često mi umemo da kažemo da „sve što je lepo kratko traje“.

Upravo tako ni ovaj naš raspust neće večno trajati, pa pri njegovom kraju moramo misliti na obaveze, i ono što nas čeka u narednom polugodištu. Bez previše muke i truda, moramo se pripremiti na ono što sledi u budućim školskim danima.

Odmorićemo se lepo, i zajedno, uz osmeh i graju, vedri i čili, opet se vratiti školskim klupama i svojim mestima u srednjem redu, redu do vrata ili prozora, koja uvek strpljivo čekaju na nas...

DA LI STE ZNALI?

- Puž može da spava 3 godine odjednom.
- U Vašingtonu ima više telefona nego stanovnika.
- Kravu je moguće voditi uz, ali nikako niz stepenice.



- Japan zadesi u proseku jedan zemljotres dnevno.
- Od 354 vrste ajkula, 80% je nesposobno da napadne čoveka, ali nemojte proveravati.
- Pčele imaju dlake na očima.
- Potpuno pomračenje sunca dešava se svakih 18 godina.
- Zebre ne vole narandžastu boju!
- Mesec se polako udaljava od nas.
- Prosečan komarac ima 47 zuba.
- Svi labudovi u Engleskoj vlasništvo su kraljice.
- Ljudi koji najviše vremena provode ispred TV-a su Japanci. Oni prosečno čame ispred TV-a čitavih 9 časova dnevno.
- Crv ima 5 srca.
- Ako vas krokodil uhvati u svoje čeljusti, gurnite mu palčeve u očne duplje: odmah će vas ostaviti.
- Polarni medvedi su levoruki.
- Noću možemo videti oko 6000 zvezda bez teleskopa.
- Džinovski Afrički cvrčak voli da jede ljudsku kosu.
- Jezik kameleona dvostruko je veći od njegovog tela.

PIŠE: Alida Crnovršanin, psiholog

Nesrećno zaljubljeni

Dragi naši čitaoci,
Koliko smo često iz đačkih klupa, od strane naših učenika ili drugara, začuli tih, setan uzdah uz komentar: Nesrećno sam zaljubljen/a? Koliko često u holu naiđemo na uplakane učenice, ili do pre nekoliko časova razdragane i vesele, a potom, iz ko zna kakvog razloga, zamišljene učenike, spuštenog pogleda? Veoma često, zar ne?

Kao što je uopšte poznato, period adolescencije je period u kojem hormoni adolescenata dobijaju na intezitetu. Oni često tuguju ukoliko imaju neuspešan odnos sa voljenom osobom, a isto tako intenzivno proživljavaju ushicenost kada im je odnos uspešan.

Mnogo je bitno da znate da su osećanja adolescenata izrazito snažna upravo zbog te hormonske neravnoteže. Ono što je takođe mnogo bitno je to da je adolescentima od izuzetne važnosti njihova privlačnost, koja je vrlo blisko povezana sa načinom na koji vide sami sebe (self concept). Glavni razlog zašto je to tako jeste činjenica da adolescent još uvek nije razvio jasnu sliku vlastitog identiteta, kao i to da u njihovom razvoju važnu igru igra osećaj samopoštovanja koji kod adolescenata još uvek nije dovoljno razvijen, kako bi mogao da se suprotstavi njihovoj percepciji neprivlačnosti.

Dragi moji, dani vaše mladosti su dani vaše sreće. Ne, to nije naziv teme koju ste verovatno, u okviru pismenih zadataka iz

srpskog jezika pisali, u želji da dobijete što bolju ocenu. Nasuprot, to je neosporiva činjenica. Ne dozvolite sebi da budete nesrećni iz ma kojeg razloga. Naročito nemojte dozvoliti sebi da kažete da ste nesrećno zaljubljeni. Ljubav je najplemenitije osećanje, pa zašto ga onda povezivati sa nesrećom? Možda su to samo u vaš život došle pogresne osobe u pogrešno vreme. To nije prva i jedina

poteškoća na koju ćete u životu naići, biće ih sve više, ali ne zaboravite da uvek, posle kiše sunce dolazi.

Ne dozvolite da vas osobe koje nemaju sluha za vaše emocije dovedu u stanje kada postajete ironični, nezadovoljni i negativni. Smejte se, budite veseli i svojom blagom naravi potisnite sve poteškoće.

Pogrešan izbor vas često dovodi u situaciju da se povlačite i gradite zid oko sebe, u želji da se zaštitite od nekog sledećeg lošeg iskustva. Porušite te zidove i izgradite mostove koji ne samo što spajaju obale, oni spajaju i ljude.

Posvetite se svojoj porodici, svojim prijateljima i svima onima koji veruju u vas, i daju vam snage da istrajete.

Najbitnije je da, i kada padnete, ustanete sa dna i pokušate da promenite nešto u svom životu. Bitno je i da se pomirite sa činjenicom da niste jedini u svemu što vam se dešava, niste jedini koji nailaze na padove i poteškoće.

Danas je u životu sve turbulentno, sve se odvija velikom brzinom, pa nam izgleda kao da više nema pravih ljubavi. Veze brzo započnu a još brže se završavaju. Romantika je izgubila smisao. Svi traže zabavu ili nešto neobavezno.

Dobiti nešto na tacni je lepo, ali nije izazovno. Boriti se za nešto i na kraju ostvariti svoj cilj - to je sasvim drugačiji osećaj.

Treba da znate da se snovi ne ostvaruju preko noći, već postepeno, korak po korak.

Put do prave ljubavi je dug, nekad mukotrpan i težak, ali svakim korakom smo joj sve bliži, i svaki naš trud na kraju će uroditi plodom.

Zato, ne gubite nadu. Onaj pravi/ona prava sigurno negde čeka na vas. Nemojte gubiti veru, osvrnite se! Možda vaša nova ljubav sedi u klupi preko puta vaše, ili vas krišom posmatra dok neobavezno jurite holom...

Pogrešan izbor vas često dovodi u situaciju da se povlačite i gradite zid oko sebe, u želji da se zaštitite od nekog sledećeg lošeg iskustva.

"Poslaću ti zahtev za prijateljstvo!"

Poslaću ti zahtev za prijateljstvo...

Ta rečenica je postala nešto što se obavezno izgovori svaki put kada se upoznamo sa nekim.

Umesto poziva na druženje, uživanje u jutarnjem čaju ili kafi, u dugim opuštajućim šetnjama, mi dobijamo – zahtev za prijateljstvo. Prihvatimo i šta? Mi od tog trenutka postajemo prijatelji? Ne bih rekla...

Fejsbuk je postao ravnopravan način komunikacije i interakcije, slično kao razgovor sa nekim lice u lice. Primarni cilj je bio da se povežu ljudi koji se već poznaju, ali nemaju vremena da se često vide ili čuju.

Nažalost, Fejsbuk je danas otišao u sasvim suprotnom pravcu. Svakodnevno, ljudi koje nikada nismo videli šalju nam zahteve za prijateljstvo i objavljuju fotografije i informacije koje su često neprimere. Ono što je posebno tužno je činjenica da, kada jednom napravimo facebook nalog, i sami počnemo da živimo u tom virtuelnom i veštačkom svetu. Možemo pogledati fotografije drugih ljudi, njihove komentare, saznati da li su slobodni ili ne, kakvi su itd. Praktično,

možemo sresti osobu samo jednim jednostavnim klikom. Zvuči zabavno, ali... to je ono što ruši prave vrednosti druženja, razgovora, ljubavi. To je ono što sputava naše prirodno odrastanje uz smeh ili plakanje na ramenu svoga prijatelja, kada nam se čini da je osvanuo najbolji ili najgori dan našem u životu, odrastanje uz duge razgovore i smeh do suza ili pak nervozu jer idemo na sastanak sa osobom koju volimo.

Uz Fejsbuk, nema razloga da budemo nervozni. Zahvaljujući tom virtuelnom čudu, o svakom ko nas zanima možemo saznati toliko informacija kao da smo već bili na 100 sastanaka. Zašto bi nam prijatelji pomagali da upoznamo neku osobu, kada možemo samo da kliknemo na Fejsbuk čet. Zašto se u suzama poveravati samo jednom od prijatelja, kada natapajući tastaturu možemo srceparajućim statusima „deliti“ svoju bol sa svima.

Često mi se učini da smo postali neke vrste mašina za kucanje.

Mladi ljudi prave Fejsbuk naloge svaki dan. Ako zanemarimo brojne razloge zašto je to loša ideja, po mom misljenju, ono što je najlošije

je činjenica da će ti ljudi, kada odrastu, biti potpuno zatvoreni za druženje ili pak nepoverljivi za upoznavanje sa nekim lice u lice. Razlog za to leži u konstataciji da je mnogo lakše napisati nekome: *Žao mi je, Hvala ili Volim te*, nego to izgovoriti. Ni osećaj pri pisanju i izgovoru tih reči definitivno nije isti. Nikada ne možemo znati da li su te reči koje neko napiše iskrene, istinite. Ni stotine smajlija ne mogu pomoći. Možemo samo nagađati i nadati se da je onako kako mi ustvari želimo da bude.

Svi mi možemo naći na desetine nedostataka Fejsbuku, ali ipak, svi mi smo na neki način zavisnici od Fejsbuka i koristimo ga svakodnevno. Zašto?

Pa, besplatno je, i mnogo je lakše da se dogovorimo sa prijateljima oko izlaska samo jednim slanjem poruke za deset osoba istovremeno, nego da pozivamo svakog prijatelja ponaosob.

Takođe, možemo igrati sve vrste igara, slušati muziku koju drugi ljudi postavljaju, i na kraju, u nedostatku zabave, možemo videti šta se dešava sa našim (takozvanim) prijateljima.

Nasreću, vidljivo je da su tinejdžeri itekako svesni koliko vremena provode na Fejsbuku, i koliko je to vreme, zapravo, uzalud izgubljeno. To naročito pokazuju stvaranjem različitih grupa kao što je na primer grupa: „Gledaš u računar, izgubiš ceo dan i na kraju se razočaraš u život - Tvoj Fejsbuk“!

Bojim se da će ovo biti pravi problem za nekoliko godina, mada, već i sada bismo ga mogli nazvati problemom. Zar nije začuđujući i zabrinjavajući podatak da u ovih deset godina postojanja Fejsbuka, postoji više od milijardu aktivnih korisnika? Dete, koje treba mentalno i fizički da sazreva, u proseku provodi za računarom od dva do osam



sati, tračeći svoje vreme najčešće na zatupljujućim igrama, što je strašno u svakom pogledu.

Odrasli, pored toga što većinom na poslu vreme provode na računaru, i svoje slobodno vreme, umesto za odmor, troše na Fejsbuku, što je beskorisno i nepotrebno.

Da sumiram. Fejsbuk je doista odličan sajt sa velikim ciljem, i bez sumnje nam pomaže da bezbroj stvari uradimo na jedan lakši način. Međutim, danas nažalost postoji mnogo stvari koje su smišljene sa dobrim namerama i svrhom, ali su te namere često ignorisane. Sajtovi poput Fejsbuka postali su potreba ili neka vrsta pomagala za lakši način održavanja prijateljstva. Postali su neka vrsta jedine veze sa spoljnim svetom.

Stoga, moramo shvatiti da je

Fejsbuk ustvari samo još jedna naša životna raskrsnica. Na tom raskršću moramo doneti odluku šta je za nas korisno, a šta nam je suvišno. I naravno, moramo se truditi da ne krenemo u pogrešnom smeru.

INTERVJU

sa učenikom Dženisom Avdićem

Prema proceni ljubitelja zimskih sportova, sport koji je u poslednjih pet godina najviše napredovao je biatlon.

Definicija ovog zimskog sporta mogla bi se svesti na sledeće reči: Trči i pucaj. Biatlon je kombinacija dva različita sporta - nordijskog skijanja i streljaštva. Dok trčanje na skijama iziskuje velike fizičke napore, streljaštvo iziskuje bistru glavu i smireno i opušteno telo.

Učenik Tehničko-poljoprivredne škole u Sjenici, naš olimpijac i reprezentativac Srbije u biatlonu, Dženis Avdić, nedavno se vratio sa priprema iz Austrije za predstojeće trke. Postavili smo mu par pitanja, na koje je sa zadovoljstvom odgovorio.

Dženise, da li je bilo naporno pripremati se za trke?

Pripreme za trke su veoma naporne, jer moraš gledati da uđeš u formu, moraš tačno znati kada su trke, a moraš i naporno vežbati pucanje, da bi na trci bio precizniji.

Gde su se održavale pripreme?

Najviše sam se pripremao u Sloveniji, Austriji i Nemačkoj.

Da li su treninzi bili naporni?

Treninzi su bili naporni i teški, ali da bih došao do cilja, moram izdržati i preći sve prepreke.

Ko je sve vreme uz tebe i ko te bezuslovno podržava?

Porodica je ta koja me najviše podržava u svemu što radim.



Već je poznato da ćeš učestvovati na Evropskom prvenstvu u Češkoj, a zatim u Americi na Svetskom juniorskom prvenstvu.

U vezi sa tim, šta očekuješ?

Dobro sam pripremljen, i očekujem dobar plasman.

Najveći uspeh do sada?

Prvak države i 35. u svetu.

Kako podnosiš razdvojenost od porodice, prijatelja i rodnog grada?

Pa, u početku mi je bilo teško, ali vremenom sam se navikao, jer se moraš odvojiti od bitnih stvari da bi stigao do uspeha.

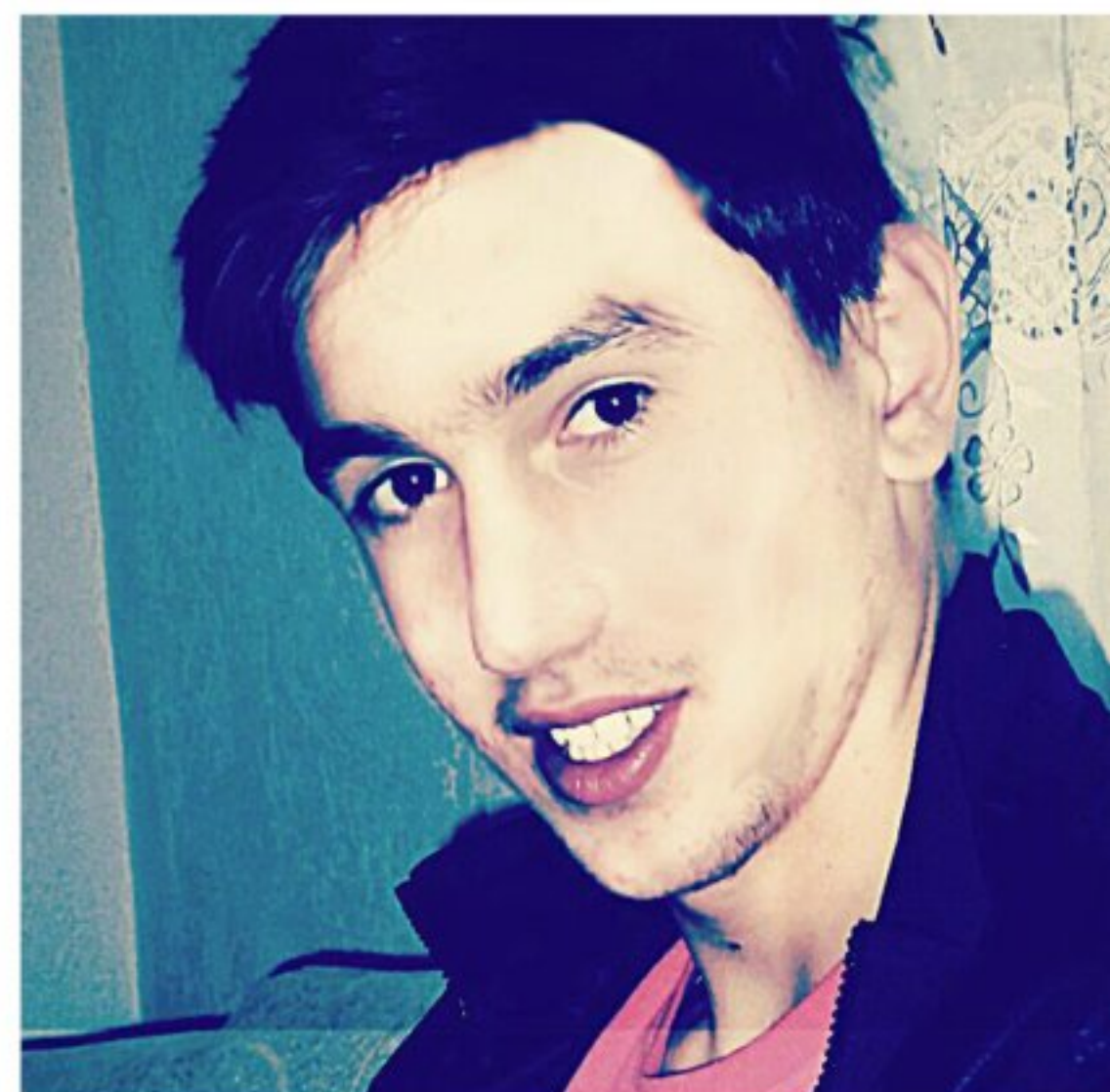
Šta misliš o našoj školi?

Moja škola - moj izbor. Smatram da je jedna od najboljih u regionu.

Koliko kolektiv škole ima razumevanja prema svemu što radiš?

Kolektiv škole je veoma razuman što se tiče mog odsustva, i ovom prilikom bih hteo da se zahvalim direktoru i profesorima.

"...da bih došao do cilja, moram izdržati i preći sve prepreke."



Zašto si se baš opredelio za našu školu i kompjuterski smer?

To jedini smer koji zadovoljava moje interese.

Šta te najviše motiviše u svemu?

Želja za uspehom i lepota sporta kojim se bavim.

Želimo ti puno sreće i uspeha u budućnosti, i da nas i dalje predstavljaš u najboljem svetlu!

My drawings

Priredio: Almir Tahirović, III1



Ruka prijateljstva

Učenici Tehničko-poljoprivredne škole toplim gestom ublažili hladnu zimu azilantima

Kažu da u trenutku kada pomognemo u nevolji onome ko nam uslugu ne može uzvratiti, tek tada možemo videti kakav je ko čovek, u pravom smislu te reči.

S obzirom na okruženje i svet u kojem živimo ljudi kojima je pomoć preko potrebna sve je više, a onih koji su u mogućnosti da pomognu, nažalost sve je manje. Ipak, i pored mnogobrojnih teškoća, pojedini ljudi, kolektivi i ustanove ne prestaju da oduševljavaju svojim velikim srcem, plemenitim potezima i humanim gestovima.

Tehničko-poljoprivredna škola u Sjenici, i pored mnogobrojnih poteškoća, izdataka i blokade računa, uspjela je da izdvoji sredstva i onoliko koliko je u mogućnosti pomogne onima kojima je pomoć trenutno najpotrebnija - azilantima iz Pakistana, Sirije i drugih zemalja, koji trenutno borave u Sjenici, a koji su zbog teškog stanja u svojoj zemlji, bili prinuđeni da je napuste.



Zahvaljujući jednom od smerova *Tehničko-poljoprivredne škole* – Pekarskom smeru, za azilante su pripremljena četiri paketa kifli i kroasana, kao mali doprinos i gest dobrodošlice ljudima kojima smo domaćini.



Učenici su oduševljeno prihvatili svoj zadatak, zajedno sa svojim profesorima pripremili hranu i u ime svoje škole odneli je azilantima, pa družeći se sa njima, razgovarajući na engleskom i fotografišući se, uživali u humanom gestu, kako njih samih, tako i škole koju predstavljaju.

Azilanti, teško priviknuti na hladne dane i zavejane puteve Sjenice, jos jednom su se susreli sa toplim srcima njenih sugrađana.

Osmeh na njihovom licu, proistekao iz zadovoljstva i osećaja da neko misli na njih, da nisu zaboravljeni, rezultirao je time da će se *Tehničko-poljoprivredna škola* i ubuduće truditi da ovaj gest ponovi.



Predstavljamo...

Mašinski tehničar za kompjutersko upravljanje



Veliko je zadovoljstvo baviti se poslom koji je istovremeno unosan i zanimljiv, a iznad svega, najveće je zadovoljstvo raditi posao koji volimo, i baviti se zanimanjem koje nas ispunjava.

Danas, veliki broj maturanata osnovnih škola, svesnih ili nesvesnih prethodne konstatacije, se nalazi pred dilemom: „Koju srednju školu upisati”? Misli su im zbrkane, želje nedefinisane, ali odluku jednostavno moraju doneti. Ta odluka odrediće njihov životni put.

Neki učenici jednostavno oduvek znaju čime žele da se bave, ali je veći broj onih koji su još uvek neodlučni, koji nemaju jasan cilj, ili imaju više ciljeva, pa im je potreban savet ili smernica, kako odabrati onaj pravi.

Za sve neodlučne, kao i za sve one pred kojima je težak zadatak odabira životnog poziva, evo mog sitnog doprinosa i male pomoći u rešavanju pomenute dileme i dobijanja odgovora na pitanje: „Kojim putem krenuti, ka kojem smeru napraviti odlučujući korak?”.

Kao učenik Tehničko-poljoprivredne škole, kompjuterskog smera, ono što odgovorno mogu tvrditi je da odabirom ove škole i smera, možete biti sigurni da nećete načiniti grešku! Izabraćete pravi put, put na kojem imate mogućnost da profitirate, da uspete, da na pravi način usavršite svoje znanje, i da uz druženje ali i odgovoran rad i trud postignute mnogo i na neki način osigurate vašu budućnost.

Mašinski tehničar za kompjutersko upravljanje spada u red najpopularnijih smerova prilikom upisa u svaku školsku godinu. Za ovaj obrazovni profil kažu da je zanimanje budućnosti!

Namenjen je svima koji vole razne mašine, mehanizme i uređaje, pre svega kompjutere. Tokom školovanja usvajaju se teorijska znanja iz prirodnih i tehničkih nauka; služeći se nacrtanim i matematičkim metodama; uz upotrebu crtaćeg pribora i računara.

Ovaj obrazovni profil zahteva kreativnost.



Uz pomoć kompjutera objedinjeni su projektovanje, modeliranje i proizvodnja. U našoj školi se kompjutersko upravljanje uči na veoma dobrim i savremenim računarima. Cilj tog učenja, u trajanju od četiri godine, je osposobljavanje učenika za tačan, precizan, kreativan i samostalan rad u vidu raznih proračuna, modeliranja delova i kreiranja tehničkih crteža na računarima; kao i sticanje drugih veština i znanja u širokom području mašinstva i obrade metala.

Evo, ukratko, šta vas čeka u ovom četvorogodišnjem smeru:

-U prvoj godini, osim opšteobrazovanih,

imaćete i neke stručne predmete. Ono na šta treba obratiti pažnju pre svega, jeste predmet Tehničko crtanje, jer on uvodi u kompjutersko konstruisanje. Predmet je lak, a sve se crta u školi, uz pomoć stručnih profesora.

- U drugoj godini počinje modeliranje na kompjuteru. Od skice, preko trodimenzionalnog modela i spajanja više elemenata u jednu celinu, pa sve do crteža.

- U trećoj godini ste već *zreli* da modelirate neke mašinske elemente (šraf, zupčanik, oskivina, koturaca) jer ste iz drugih predmeta naučili šta je to.

- U četvrtoj godini ćete doći do pravog zadovoljstva. Postaćete pravi majstori svog zanata! Konstruisaćete veoma složene sklopove, alate, mašine i ispitivati opterećenje delova.

Učenici naše škole, konkretno ovog smera, veoma uspešno završavaju razrede, a maturski ispit, kome se i ja polako približavam, predstavlja krunu uspešne saradnje između učenika i nastavnika.

Nakon završetka škole stičemo zvanje sa kojim se možemo zaposliti ili ići na dalje školovanje. Pruža nam se mogućnost zaposlenja u industriji mašina i alata, industriji procesne tehnike i upravljanja, automobilske industriji, kompjuterizovanoj mašinskoj obradi, i mnogim drugim oblastima gde se koriste računarske tehnologije.

Zbog opširnog teorijskog i praktičnog izučavanja stručnih predmeta, kao i visokog stepena izučavanja matematike ovaj obrazovni profil pruža velike mogućnosti za nastavak školovanja na fakultetima (mašinski, tehnološki, informatički, elektrotehnički...) ili na višim školama strukovnih studija, mada je moguće upisati i druge fakultete kao što su matematički, filozofski, filološki ili neki drugi.

Sada ste sigurno zainteresovani za ovaj smer. Ne oklevajte, već ga upišite!

Izaberite pravi put, put mašinskog tehničara za kompjutersko upravljanje!

Nećete se pokajati!



Planinarenje je način i stil života, čitav niz aktivnosti koje savremenom gradskom čoveku život čine ugodnijim, zanimljivijim i nadasve lepšim.

Sjenica, taj mali grad u kojem žive ljudi velikog srca, smešten je između nekoliko prelepih planina, na ivici prostranog Peštera, uz Sjeničko jezero koje skriva neopisive lepote meandra i pećinskih sistema. Zahvaljujući tim neopisivim prirodnim lepotama i velikom broju zaljubljenika u prirodu, u našem gradu osnovano je planirasko-spelološko društvo *Zmajevac*. To društvo nastalo je kao rezultat dugogodišnje težnje za osnivanjem planinarskog društva koje će delovati na prostoru Sjeničke opštine.



Iako je jedan od glavnih ciljeva svakog planinarskog društva osvajanje vrha neke planine, planinarenje nije samo to, već je i najjednostavniji i najsvrsishodniji oblik očuvanja i unapređenja zdravlja. Planinarenje je način i stil života, čitav niz aktivnosti koje savremenom gradskom čoveku život čine ugodnijim, zanimljivijim i pre svega lepšim. Biti planinar znači obilaziti i upoznavati lepote prirode, uživati u prekrasnim gorskim vidicima, sticati nove prijatelje. Odlazak u prirodu i kretanje na čistom planinskom vazduhu predstavlja aktivan način odmora, koji uprkos uloženom fizičkom naporu, čoveka ispunjava novom snagom i zadovoljstvom. Planinsko-speleološko društvo *Zmajevac* osnovano je na inicijativu ljubitelja i čuvara prirode Rama Tahirovića 2011. godine, a uz pomoć njegovih prijatelja, koji su ujedno postali inicijativni članovi odbora društva.

Naziv *Zmajevac* društvo je dobilo po istoimenom izvoru koji se nalazi na 1560 metara nadmorske visine, a prema legendi, na tom izvoru nekada su okupljali i kupali zmajevi.

Ideja i vest o osnivanju se brzo širila i nailazila na veliko odobravanje sugrađana i u društvo pristižu brojni članovi, a njihovoj mnogobrojnosti doprinosim i ja.

Članstvo društva je veoma raznoliko, počev od starosne razlike, zatim polne, nacionalne i političke. Društvo odiše sportskim duhom, solidarnošću, puno je šale i pesme, i to je ono što je glavno, to je jedini i osnovni interes svih članova, i nesebično se radi na povećanju ovih kapaciteta.

Vikendom se organizuju obilasci domaćeg terena i broj članova raste posle svakog obilaska i objava na stranicama društvenih mreža, gde građani mogu videti slike naših krajolika po prvi put.

Zmajevci su do sada zavirili u razne kutke naših planina, prepešačili beskrajne peštarske livade, pregazili hladne peštarske reke, zavirili u utrobu Pešteri obilaskom pećina.



Društvo uspostavlja kontakte sa društvima iz susednih i drugih opština u Srbiji (Prije polje, Novi Pazar, Ivanjica, Fruška Gora...). Kako je sportski duh beskrajan i želja za istraživanjem i druženjem neograničena, naši Zmajevci su utabali staze prijateljstva sa društvima iz drugih država: Bosna, Crna Gora, Grčka...

Imamo velike planove, pred nama su mnogobrojni ciljevi i društvo danas ima puno aktivnosti. Cilj nam je da se što više ljubitelja prirode aktivno uključi u naš rad, da budu naši gosti i prijatelji, i da zajedno upoznamo skrivene lepote Sjeničko – peštarske visovarni i kanjona Uvca.

Za volanom



Ja sam Sead Baždar i u rubrici *Za volanom* provozaću vas kroz istoriju automobila, od prvog automobila do automobila budućnosti.



PRVI AUTOMOBIL

Automobil je "igračka" koju danas ima skoro svaka kuća, a ispred nekih kuća ugledaćete i dva ili više automobila. Život je postao vrlo brz i potreba za što bržim prevozom sve je veća.

Ali kada je nastao prvi automobil?

Karl Fridrih Benz (1844 - 1929), otac prvog automobila je rođen u nemačkom gradu Karlsruhe, a posle diplomiranja je radio kao bravar, a kasnije kao inženjer u Mannheimu. Karl Benz se takodje uključio u širenje parnih i gasnih motora. Posle manje eksplozije uzrokovane nedodržavanjem propisa o bezbednosti, napušta plinske motore i posvećuje se poboljšanju motora sa unutrašnjim sagoravanjem. Testirao je razne smese nafte, uglja i destilate.

Četvorotaktni motor je bio patentiran tako da se posvetio dvotaktnom. Ideja o samohodnom vozilu mu nije dala mira.

U to vreme u Engleskoj i Francuskoj su se pojavila prva parna vozila. Bila su veoma robusna i njihova praktična primena je bilo vrlo ograničena. Karl Benz nije imao pouzdan sistem upravljanja prednjih točkova, tako da je konstruisao vozilo sa tri točka težine samo 360kg sa jednocilindričnim motorom u stanju da ostvari maksimalnu brzinu 20 km/h. Automobil je imao dve brzine i upravljao se polugom. Kočnica je bila drvena.

Prva test vožnja je bila u dvorištu fabrike u 1885, a 29. januara, 1886. Karl Benz je patentirao vozilo na tri točka sa motorom.

Prvu pravu vožnju ovim automobilom je iznenadjujuće provela, bez znanja izumitelja, njegova supruga Berta Benz u avgustu 1888. Tada je, zajedno sa njegoa dva sina, otišla na 100 kilometara dugo putovanje za porodicom u Forchajmu. Putem je bilo neophodno prevazići mnoge prepreke. Benzin se prodavao u malim flašicama po apotekama, a slab motor nije mogao da svalada uzbrdice.

Na kraju su stigli do cilja i gospođa Benz je tako postala prva žena vozač na svetu.

Automobil je imao dve brzine i upravljao se polugom. Kočnica je bila drvena.

Smešna strana škole

U školskim klupama uvek je bilo i suza i smeha, a veoma često i smeha do suza.

Mnoge priče, anegdote i kratki, školski vicevi prenose se iz generacije u generaciju, a tvorci velikog broja sličnih, o kojim će mlađe generacije pričati, možete biti i vi sami.

Ako znate neki dobar vic, zanimljivu i duhovitu dogodovštinu sa časa ili pak „biser“ prijatelja za koji bi bilo šteta da se zaboravi, pošaljite nam, rado ćemo ga podeliti sa drugima. Do tada, uživajte i smejte se sa nama.

Kaže učiteljica Perici da prevede na engleski:

„Mačka je pala u vodu i utopila se.“

Perica: „The cat BUM in the water
glugluglu no more MJAU MJAU.“

Neudata učiteljica napisala na tabli:

„Sutra se udajem!“

I pita:

„Deco koje je ovo vreme?“

Odgovara Perica:

„Krajnje učiteljice, krajnje!“

Pita učiteljica đake: „Znate li što je faraon?“

Javi se mali Perica: „Učiteljice, ja znam.“

Učiteljica će na to: „Dobro Perice, objasni nam.“

Perica počne objašnjavati: „To je od reči FARATI - faram ja, faraš ti - FARA ON.“

Prozvao nastavnik Pericu u školi i pita ga:

„Reci mi jednu poslovicu Perice?“

„Bez alata nema zanata.“

„Bravo Perice reci nam jos jednu poslovicu?“

„Pametnom je i jedna dosta.“

Nastavnica zadala temu za pismeni zadatak koja glasi : „Da sam direktor.“

Svi pišu osim Perice.

Pita ga nastavnica:

„Zašto ne pišeš Perice?“

Perica odgovara:

„Čekam sekretaricu.“

Kaže nastavnik Perici:

„Perice! Pa ne možeš spavati na času!“

Perica:

„Ma mogao bih, samo da ne govorite tako glasno.“

Sasvim neobičan pismeni zadatak

Ljubav, vera i nada vode nas kroz život

Ljubav je smisao života, to mi kaže moj Zeka i moja dobrota.

Ne treba gubiti nadu ni posle velikog pada, jer u životu poslednja umire nada.

Od te ljubavi naša duša postaje meka, a ljubav je lepa samo dok se čeka.

Za ljubav nije potrebno imati samo devojk, zato ja ne gubim nadu da ću dobiti dvojku.

Ljubav je slađa i od meda i od hleba, zato se nadam da ćete oceniti kako treba.

Ne gubim nadu i kada sve prođe, uz vašu pomoć biće dvojka za polugođe.

Ljubav i nada ne prolaze i kada imate veliku štetu,

a ja verujem da ste Vi najbolja profesorka na svetu!

Autor: Šemsudin Bihorac, IV1

NAGRADA ZA NAJKREATIVNIJE

Pošaljite nam nešto što smatrate da bi trebalo da se nađe u ovoj rubrici i osvojite vrednu nagradu!

Predloge šalžite na našu imejl adresu
schooliranje@gmail.com

Hen

Sajir
SAGA

vejo
Bazdar

Emina Kućerić

Garibović
bura

Rahela Tasanović Katalone

Begović
Aminq

Severko Čejgepa

~~ice~~
Tahirović

Kalender Almin

**ZNANJE JE TEK ONDA ZNANJE KAD JE STEČENO
NAPOROM SOPSTVENE MISLI, A NE PAMĆENJEM.**

- LAV NIKOLAJEVIČ TOLSTOJ

Neisa - MADONNA
Suljić

Dine

Rastić Denis
Rali-

Armin F. Jugo
- Filipa Jgonin

Erol
Kuburović

Alma
Zekić